

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X

zastoupená advokátkou Mgr. Janou Hrdličkovou
sídlem Myslíkova 2020/4, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2023, č. j.: RN-X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2023, č. j.: RN-X, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2023, č. j.: R-17.4.2023-X, kterým byl žalobkyni ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), ode dne 12. 5. 2023 odňat invalidní důchod.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že prvostupňové i napadené rozhodnutí zatížila vada nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tím i rozpor se zásadou materiální pravdy ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“). Žalobkyně je od X. Těžká recidiva X. V důsledku chorob nemůže vykonávat práci, jíž se věnovala po celý produktivní život, pracuje na kratší pracovní dobu a nemůže závodně provozovat sportovní aktivity. Její zdravotní stav není stabilizovaný, ve srovnání s předchozím posudkem o invaliditě ze dne 12. 9. 2019 nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu a X může kdykoli udeřit znovu, vzhledem k četnosti recidiv klesá v průběhu času šance na úspěch operace. Má neustálý strach ze ztráty zaměstnání a odnětí invalidity představuje znatelný zásah do její ekonomické sféry. Zdravotní stav žalobkyně by měl být hodnocen dle kapitoly X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), tj. 40 %. Druhostupňový posudek nezohledňuje faktický zdravotní stav žalobkyně a nebere v úvahu, že současný pracovní úvazek musela přijmout v důsledku těžké choroby. K recidivám dochází i přes striktní dodržování léčebného režimu a doporučeného způsobu stravování. Vrácení na původní pracovní pozici je pro žalobkyni nemožné i kvůli X. Posudkový lékař žalované ani žalovaná se nezabývali tím, co ve svých námitkách žalobkyně napadla. Podle názoru žalobkyně vznikla její invalidita dne 28. 8. 2019, jak vyplývá z lékařských zpráv i posudku o invaliditě ze dne 12. 9. 2019.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc k novému projednání. Rovněž navrhla uložit žalované, aby jí uhradila náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když rekapitulovala dosavadní průběh řízení a žalobní námitky. Podle posudku o invaliditě ze dne 17. 7. 2023 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti X uvedená v kapitole X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro niž byla zvolena horní hranice rozpětí, tj. 20 %, pro chronifikaci potíží. Jde o lehké postižení, stav se stabilizoval, což je objektivně doloženo lékařskými nálezy, a ostatní onemocnění nezakládají invaliditu. Žalovaná považuje posudek za správný, úplný a přesvědčivý. Platný z.d.p. počítá s odnětím invalidního důchodu pro stabilizaci zdravotního stavu, jež byla doložena odbornými nálezy. Poněvadž žalobkyně nesouhlasila s medicinským posouzením svého zdravotního stavu, navrhla žalovaná vyhotovení posudku u PK MPSV. Za současného stavu, kdy v případě žalobkyně není objektivně prokázána, posudkově uznána a vyhodnocena pokračující invalidita, navrhla žalovaná žalobu zamítnout jako zcela nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím žalované ze dne 17. 4. 2023, č. j.: R-17.4.2023-X, byl žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 39 odst. 1 z.d.p. ode dne 12. 5. 2023 odňat invalidní důchod.
6. Podle prvostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 3. 2023, č. j.: LPS/2023/X) byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 20 %, tzn. neodpovídající uznání invalidity.
7. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.

8. Podle druhostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 7. 2023, č. j.: LPS/2023/X) nebyla žalobkyně invalidní, míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 20 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
9. Dne 16. 8. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Při jednání dne 16. 12. 2024 zástupkyně žalobkyně uvedla, že každý případ je třeba posuzovat komplexně, žalobkyně subjektivně nevnímá změnu svého zdravotního stavu od doby, kdy byla uznána invalidní, skutečnost, že se žalobkyně snaží žít běžný život a zařadila se do pracovního procesu, jí nemůže být kladena k tíži, lékařské nálezy nehovoří o zásadním zlepšení zdravotního stavu. Žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
12. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
13. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.d.p. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
15. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV ze dne 13. 5. 2024, e. č.: SZ/X. Dne 13. 5. 2024 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékařky v oboru X. Žalobkyně nebyla na tomto jednání přítomna, nicméně lékařka v oboru interní lékařství ji vyšetřila dne 4. 3. 2024. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila nálezy X. Konstatovány byly X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a tato činila 20 % pro chronifikaci potíží, když ostatní diagnostikované nemoci nebyly při hodnocení invalidity posudkově rozhodné. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise ve smyslu ust. § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. neměnila. Žalobkyní uváděné zhoršení zdravotních obtíží nebylo ve vyžádané zdravotní dokumentaci doloženo. Datum zániku invalidity bylo stanoveno ke dni 7. 3. 2023.
16. Žalobkyně ve vyjádření k posudku PK MPSV označila jeho závěry za zjednodušené a zkreslené. Z chování členů komise nabyla dojmu, že nemůže uspět, poněvadž ji ujišťovali, že je zdravá. Požádala o názor nezávislé lékaře, ale z důvodu pracovního vyčerpání nemohli oslovení lékaři slíbit vypracování posudku. Ačkoli se mohla částečně zapojit do běžného života zahrnujícího také omezenou možnost práce a výdělku, neznamená to, že je po všech stránkách zdráva a schopna se věnovat práci v plném nasazení.

17. Z posudku PK MPSV ze dne 13. 5. 2024 vyplývá, že ode dne 7. 3. 2023 nebyla žalobkyně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky se specializací na X, ke dni vydání napadeného rozhodnutí nezjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyvolávající pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činila 20 %. Při vypracování posudku vycházela komise především z posudkově významných odborných nálezů i z vlastního vyšetření žalobkyně dne 4. 3. 2024. Žalobkyni neshledala PK MPSV invalidní ani v prvním stupni.
18. K námitkám žalobkyně soud sděluje, že PK MPSV posoudila její zdravotní stav komplexně a ke dni vydání napadeného rozhodnutí (zlepšení zdravotního stavu bylo konstatováno již ke dni 7. 3. 2023). Žalobkyně byla dne 4. 3. 2024 vyšetřena členkou komise a bylo přihlédnuto k její anamnéze. Komise měla k dispozici lékařské zprávy z let 2022/2023, tzn. z období, které nedlouho přecházelo jejímu jednání, čímž je vypořádána argumentace žalobkyně ohledně nepřesnosti zdravotní dokumentace či absence její části. PK MPSV navíc kvůli doplnění zdravotní dokumentace jednání odročila, prokázala tedy maximální snahu získat všechny potřebné podklady.
19. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu soud vyžádal posudek PK MPSV ze dne 13. 5. 2024, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy X, X se stavem po četných operacích nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Podle názoru soudu nic nesvědčí o výběru jen takových podkladů z lékařské dokumentace, které by byly v neprospěch žalobkyně. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě správných posudkových kritérií vztahených na aktuální stav žalobkyně, PK MPSV nenalezla důvod pro navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti kvůli dalším zdravotním postižením. Komise přitom vyzdvihla, že podle kompletní zdravotní dokumentace ošetřujícího internisty došlo při biologické léčbě ke stabilizaci základního onemocnění. Psychiatrem nebyla žalobkyně medikamentózně léčena a X bylo při zavedené léčbě pod plnou kontrolou. Komise uzavřela, že se při zavedené léčbě dosáhlo remise se zhojením X. Jiná zdravotní omezení než uvedená v kapitole X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neprokázala natolik závažné posudkově významné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu posudkového závěru. Jestliže žalovaná uváděla zhoršení zdravotních obtíží, nebyly takové změny potvrzeny ve zdravotní dokumentaci.
20. Soud pokládá za zvláště významnou skutečnost, že ve všech třech posudcích, tj. ze dne 7. 3. 2023, ze dne 17. 7. 2023 a ze dne 13. 5. 2024, bylo za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označeno zdravotní postižení uvedené v kapitole X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 10 % až 20 % byla taktéž shodně určena na horní hranici 20 % pro chronifikaci potíží.
21. PK MPSV vycházela z dostupných lékařských nálezů, které vyhodnotila komplexním způsobem, za účelem doplnění zdravotní dokumentace dokonce odročila své jednání. Subjektivní vnímání žalobkyně nebylo ve věci rozhodující, je přitom zjevné, že žalobkyně má pracovní schopnost sníženu, její 20% snížení není rozhodně bagatelní a

nepochybně žalobkyni zasahuje do schopnosti řádného výkonu pracovní činnosti, objektivně se ale již nejedná o zásah tak výrazný (tj. dosahující míry snížení pracovní schopnosti alespoň o 35 %), aby dosahoval úrovně invalidity. PK MPSV na základě zdravotní dokumentace vyšetřujícího internisty popsala, proč došlo ke změně náhledu na žalobkynino postižení (stabilizace základního onemocnění v důsledku X).

22. Jelikož soud (ve světle posudku PK MPSV ze dne 13. 5. 2024) neshledal ani žádná pochybení ve způsobu vedení správního řízení a porušení žalobkyní toliko v obecné rovině zmiňovaných ustanovení s.ř., zamítl žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. prosince 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce